

ramt af kontanthjælpsloftet. Det vil sige, at forældrene så forudgående har været på kontanthjælp i 6 måneder, før de bliver ramt af loftet. Så vi snakker altså om børn, hvis forældre i en lænerevarende periode har været underlagt kontanthjælp, og som så bliver ramt af loftet. Det er 30.500 børn i det her land anno 2006.

Jeg synes, at det ville være rart, hvis ministeren fra talerstolen i dag konkret ville beskrive, hvad ministeren har tænkt sig at gøre for at sikre, at de børn ikke bliver ramt så voldsomt af den ulighed, som deres forældres økonomiske status ellers medfører.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil jeg gerne fortælle om, for jeg tager jo rigtig mange initiativer for at hjælpe de forældre til at komme i beskæftigelse.

Det gælder om at få fundet ud af, hvad det er for nogle problemer, de slås med. Og der viser undersøgelser jo, at for nogle af dem, der er på kontanthjælp, er det sådan noget som misbrug, der kan være problemet, eller gældsproblemer eller manglende socialt netværk. Og lige præcis de områder har regeringen jo så taget fat på og sat ind i forhold til ved at lave behandlingsgarantier på 14 dage, ved nu at udvide støtte- og kontaktpersonordningen, ved at sørge for, at der kommer en gældssaneringsordning, som vi regner med der kommer lovforslag om her i foråret.

Så vi sætter jo ind i forhold til de konkrete problemer, der gør sig gældende for kontanthjælpsmodtagere, herunder kontanthjælpsmodtagere med børn. For det allerbedste, vi kan gøre, er, at forældrene kommer ud på arbejdsmarkedet. Det viser al erfaring er den bedste vej for familien til at komme til at fungere, sådan som de bedst kan, og til at bryde den negative sociale arv.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg tror, vi er enige om, at arbejde er en rigtig fornuftig løsning. Det kræver selvfølgelig: punkt 1, at der er de arbejdspladser, der skal til – det ser vi desværre ikke i det danske samfund i øjeblikket – og punkt 2, at man altså også erkender, at en række af de folk, der er på kontanthjælp i dag, ikke umiddelbart kan træde ind på arbejdsmarkedet, f.eks. folk, der er ramt af psykisk eller somatisk sygdom.

Det, jeg også synes er væsentligt at forholde sig til, er, at det er børnene, vi snakker om. Og

når man fra regeringens side vælger at opretholde et kontanthjælpsloft, der medfører yderligere fattigdom, akkumulerer fattigdommen i familien, så står vi i en situation, hvor børnene bliver ramt af, at de ikke kan få noget så simpelt som vintertøj, komme med til børnefødselsdage, komme i biografen, deltage i almindelige fester i klassen, på udflugter osv., som der er forældrebetaling til.

Det er det, vi snakker om at man udsætter de her børn for, fordi regeringen vælger at opretholde et rigtigt kontanthjælpsloft, på trods af at vi ved, at en række af de mennesker, der rammes af kontanthjælpsloftet, ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen det er jo velkendt, at vi er meget uenige i spørgsmålet om loft over kontanthjælpen.

Regeringen har det synspunkt, at det økonomisk skal kunne betale sig at komme i arbejde, og derfor har vi fastlagt et kontanthjælpsloft. Det er simpelt hen et spørgsmål om, om man er på passiv forsørgelse, eller om man er i beskæftigelse.

Samtidig har vi jo sat massivt ind i forhold til at sikre, at flere får chancen for at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet. Jeg er enig med fru Majbrit Berlau i, at der er nogle, som ikke umiddelbart er arbejdsmarkedsparete, men det er jo også derfor, vi bl.a. i satspuljesammenhæng, hvor fru Majbrit Berlau desværre ikke deltager, har afsat en pulje på omkring 40 mio. kr., som netop skal gå til social aktivering, og som netop skal give mulighed for, at vi kan sætte ind over for de problemer, som folk slås med, og som er hindringen for dem i forhold til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Det er også derfor, vi lige nu er i færd med at udarbejde en handleplan for personer med sindslidelse for at sætte ind med den særlige hjælp og støtte, de har behov for i den konkrete situation.

Det er eksempler på initiativer, som regeringen tager for netop at hjælpe flere til at få chancen for at komme ud på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Meget af grundlaget for diskussionen i dag udspringer jo af regeringens strategi »Lige muligheder for alle børn og unge«, og det skal da også